

# Jerzy Gąsowski, Witold Jedliński, Zbigniew Jagodziński

---

## Domkowo, pow. Ostróda. Stanowisko 2

---

Informator Archeologiczny : badania 8, 162

---

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ratowniczy i były prowadzone równoległe z badaniami na cmentarzysku w Smolugach. Cmentarzysko zachowało się w szczątkowej formie gdyż w latach 60-tych i 70-tych usunięto prawie z całej powierzchni konstrukcje kamienne. Należy przypuszczać, że był to obiekt jednoczasowy i bliźniaczy z leżącym w pobliżu cmentarzyskiem w Smolugach.

Prace skoncentrowano w zachodniej części stanowiska gdzie przebadano ogółem około 200 m<sup>2</sup> na arach 2, 3, 4, 5, 7, 8. Na terenie tym pozostały niewielkie wyspy konstrukcji grobowych przypadkowo pominięte przy rabunku kamieni.

Odkryto ogółem 15 grobów w obudowach kamiennych, przy czym część ich była zachowana jedynie szczątkowo. Podobnie jak na cmentarzysku w Smolugach kości szkieletów uległy doszczętnemu rozkładowi. Zmarli przypuszczalnie byli układani głowami na zachód i w trumnach.

Na inwentarz złożyły się przedmioty codziennego użytku jak: krzesiwa, noże, oselka, przęśliki, broń: groty oszczepów i włóczni oraz topory, ozdoby: paciorki, kabłączki, bransolety, pierścionek, krzyżyk.

Przewiduje się ukończenie prac w roku przyszłym.

DOMKOWO, pow. Ostróda  
Stanowisko 2

Katedra Archeologii Pradziejowej  
i Wczesnośredniowiecznej Uniwersytetu Warszawskiego

Badaniami kierował doc. dr hab. Jerzy Gąssowski oraz mgr Witold Jedliński i mgr Zbigniew Jagodziński. Finansował UW z dotacji IHKM PAN. Drugi sezon badań. Osada przyrodowa wczesnośredniowieczna /VII-X w./ na śladach osady z wczesnej epoki żelaza.

Badania objęły skraj wschodni osady przyrodowej na obszarze 200 m<sup>2</sup>, przylegając bezpośrednio do takiego samego obszaru, badanego w 1973 r. Na przebadanym obszarze odkryto łącznie 13 elementów układu przestrzennego osady / z których 3 należały do starszej epoki żelaza<sup>1</sup>. Łącznie z ubiegłorocznymi czyni to liczbę 39. Pośród nich na uwagę zasługuje rozległa jama nr 27, stanowiąca zapewne kamienne palenisko wnętrza domostwa, które nie pozostawiło wyraźnych śladów naziemnych.

W głębokiej /1,90 m/ jamie nr 30 natrafiono na duże fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznego, a w jamie nr 29 na grot strzały ze skrzydełkami. Ceramika datowana ogólnie na czasy między VII a X w. nie różni się w zasadzie od współczesnej słowiańskiej. Zasługuje w niej na uwagę jedynie znaczny udział procentowy naczyń typu pucharek na pustej stopce, bogato zdobiony na całej przestrzeni. Różni się także nieznacznie noże żelazne większą długością trzpienia.